

[Hauch.]

vilde komme hjem med kun 100 000 t Hvalolie, medens man havde regnet med 135 000 t Spiseolietilførslerne i 1946 vilde blive godt 100 000 t mindre end oprindelig beregnet. Der var alvorlig Fare for, at det vilde blive nødvendigt at formindske Fedtrationerne yderligere senere hen paa Aaret.

I Anledning af, at Ministeren var blevet stærk kritiseret, fordi han havde standset Udleveringen af tørrede Æg, gjorde han først og fremmest opmærksom paa, at disse købtes for Dollars, og af dem havde man ikke mange til Raadighed. Dernæst gjorde han opmærksom paa, at der var mange Levnedsmidler, det var mere fordelagtigt at købe. Man kunde f. Eks. faa, siger han, 5 t amerikansk Kød for hver Ton tørrede Æg. Han kom i denne Forbindelse ogsaa til at nævne en Ting, som vi ikke bør undlade at lægge Mærke til, angaaende den Subsidielolitik, som anvendes i England for Tiden, idet han udtalte, at tørrede Æg ogsaa var en Vare, der var dyr for Statskassen; den solgtes nemlig til 1 sh 3 d Pakken i Detailhandelen, medens Prisen burde være 2 sh 7 d pr. Pakke, hvis man skulde sælge Varen uden Tab.

Med Hensyn til Roesukkerproduktionen i Europa var den anslaaet til 4 Mill. t mindre end før Krigen. Produktionen af Sukker paa Filippinerne, hvorfra der plejede at blive eksporteret 1 Mill. t om Aaret, kunde i Aar kun give en Eksport paa et Par Tusind Tons. Paa Java fandtes et Lager paa 1 Mill. t Sukker, men dette Lager kunde ikke transporteres under de nuværende Forhold.

Paa Grund af Nedgang i de forventede Tilførsler af Bacon fra Canada, fra Danmark og fra Det forenede Kongerige var det ikke muligt at forøge Baconrationen, men der vilde blive gjort alt, hvad der kunde gøres, for at opretholde den nuværende Ration.

Som et Lyspunkt anførte Ministeren, at Mælktilførslerne havde været bedre i Vinter end i Fjor, men i det hele og store viser disse Oplysninger fra De Forenede Nationers Møde i London den 13. Februar og Parlamentsdebatten den 14. Februar, som jeg her har henledt Opmærksomheden paa, hvor alvorlig Stillingen i Virkeligheden er for Levnedsmiddelforsyningen i hele Verden, og man kan jo ikke lade være med i Tilknytning hertil at pege paa, hvor ønskeligt det vilde være, ikke alene for os, men i Virkeligheden for hele den Verden, som mangler de Fødevarer, vi er i Stand til at fremstille, om der kunde findes en Mulighed for, at vi kunde udnytte vort Produktionsapparat i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været. Det vilde jo være i høj Grad

ønskeligt, hvad angaar Fremskaffelse af Fedtstoffer og Ost, om man var i Stand til at skaffe det danske Landbrug noget Protein, som det kunde udnytte i Forbindelse med den ret betydelige Produktion af Raafoderemner, vi har her i Landet. Man er jo i det hele taget i Danmark kommet ind paa en Ordning i Forbindelse med den Overenskomst, der er blevet truffet med England, som medfører, at vi, saa snart Mulighed derfor foreligger, bør tage Spørgsmaalet op om paa ny at optage en Forhandling med England om, hvordan Forholdene skal være, naar den nuværende Overenskomst udløber.

I denne Forbindelse vil jeg gerne henlede det høje Tings Opmærksomhed paa en Indberetning, som vi for nylig har faaet tilstillet fra Statskonsulent Sørensen, der nu igen er i Virksomhedovre i Amerika som vor Statskonsulent der, efter at han har været der en Gang tidligere og dernæst en lang Række Aar har været i England som vor Udsending der. Han siger i en Indberetning af 25. Januar følgende:

„Enhver kan nu se, at der ikke er Grundlag for en Prisnedgang paa Landbrugsprodukter i indeværende Aar. En Nedskæring af Priserne til forud bestemte Terminer uden Hensyntagen til Forsyningssituationen er i absolut Modstrid med de Bestræbelser, der over hele Verden gøres for at øge Levnedsmiddelproduktionen.“

Der er i høj Grad Grund til, at vi fra dansk Side ikke alene gør os selv klart, hvordan Forholdene paa disse Omraader er, men ogsaa benytter Lejligheden til at gøre de angelsaksiske Lande opmærksom derpaa.

Hvad angaar det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, var det jo oprindelig forudsat, at de meget betydelige Midler, som UNRRA skulde have for at kunne løse sin Opgave over for den sultende Verden, skulde ydes dels i Naturalier, dels i Penge, som blev stillet til Raadighed for UNRRA til Indkøb i de Lande, hvor saadanne Indkøb kunde ske. Det har desværre udviklet sig paa den Maade, at de Ydelser, de paagældende Lande har skullet levere til UNRRA, næsten udelukkende er blevet ydet i Form af Naturalier, saa at den Mulighed for Indkøb, som man oprindelig havde tænkt sig, slet ikke blev effektiv. Jeg skal i denne Forbindelse anføre, at netop paa det Tidspunkt, da man hungrede efter Kød nogle faa Hundrede Kilometer borte fra Danmark, havde vi Kød her i Landet, men vi maatte lade det blive hjemme i Staldene, saa det ikke kom frem paa Markederne. Dersom den oprindelige Forudsætning for